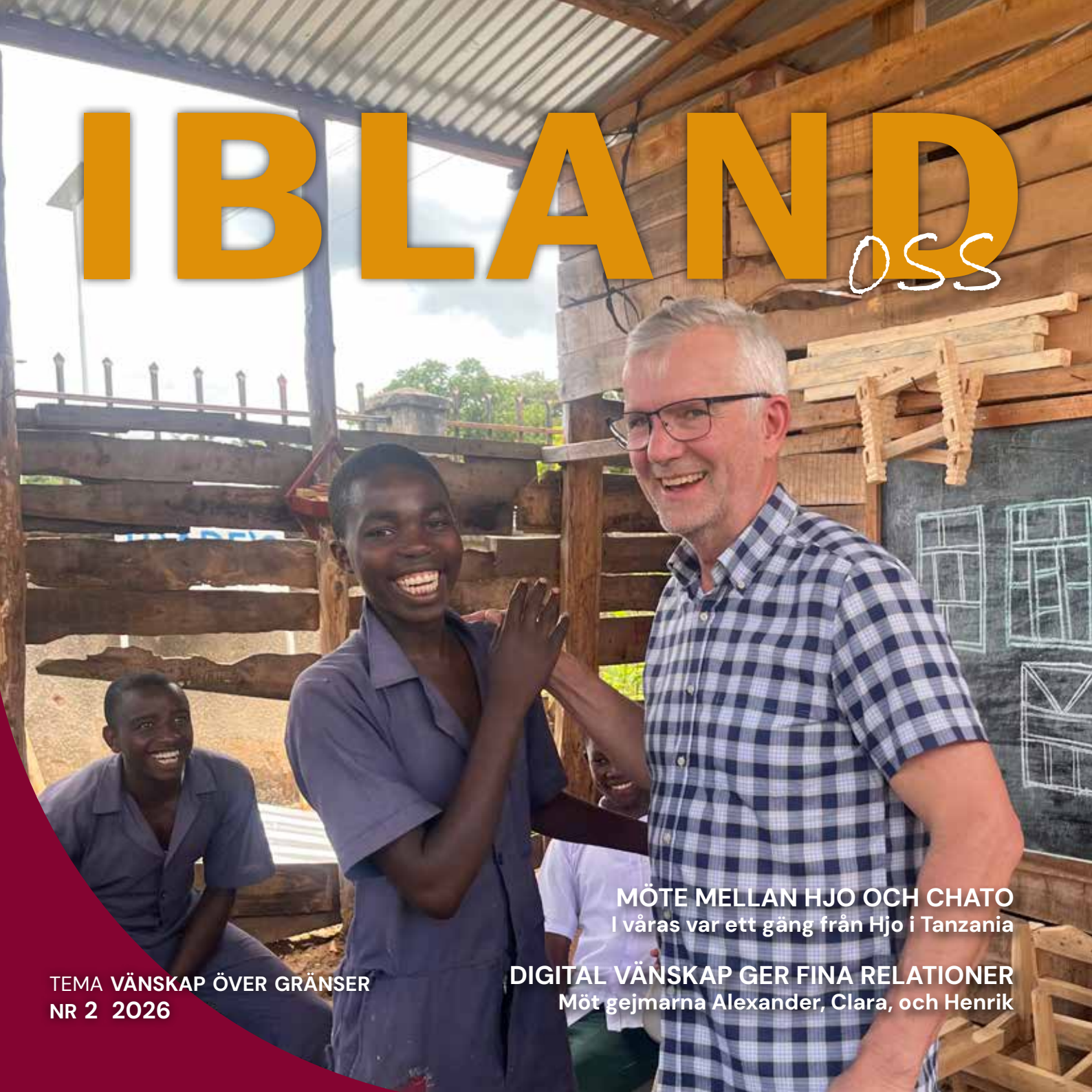

IBLAND OSS

MÖTE MELLAN HJO OCH CHATO
I våras var ett gäng från Hjo i Tanzania

DIGITAL VÄNSKAP GER FINA RELATIONER
Möt gejmarna Alexander, Clara, och Henrik

TEMA VÄNSKAP ÖVER GRÄNSER
NR 2 2026

Vänskap, denna förunderliga gåva. Vänskap med någon långt borta eller nära, över gränser, genom tider. Kanske vänskapen uppstår när vi får dela något av vårt liv med varandra. Ett delande som inte bryr sig om avstånd eller tid eller ens möte i fysisk form.

I detta nummer får du bland annat ta del av upplevelserna som Hanna Laurén och Ronny Nygren fick när de mötte pastoratets vänförsamling Chato i Tanzania. Du får också läsa om Clara, Henrik och Alexander som möter människor över hela världen – online. Missa inte heller Hans Engvalls krönika om långvarig vänskap.

Redaktionen

Möte med vänförsamlingen Chato i Tanzania.

PRODUKTION
Hjo pastorats kyrktidning "Ibland oss" delas ut till samtliga hushåll fyra gånger per år.

ANSVARIG UTGIVARE
Helena Taubner
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

Sommarmusiken 2026

Alexander, Clara och Henrik möter människor över hela världen

REDAKTION
Anna Jepsen, Hanna Laurén, Stefan Lagerqvist, Emma Stjernberg och Eva Staxäng.
GRAFISK FORM
Eva Staxäng
eva.staxang@svenskakyrkan.se

OMSLAGSBILD FOTO: HANNA LAURÉN
Glädjefyllt möte mellan Hjo och Chato, Tanzania
TRYCK
Risbergs Information & Media AB
www.risbergs.se
FACEBOOK
<https://www.facebook.com/hjopastorat>

3	Tankar i tiden
4	Vi hör ihop!
7	Sommarmusiken i Hjo
11	Krönika om långvarig vänskap
12	Digitala världar och verkliga relationer
14	Ord om tro
16	Kontakt

Om längtan dit man är!

Kan man sakna en plats trots att man rent fysiskt är där? Många skulle nog svara "ja" på frågan. Idén om en plats, kanske inte minst barndomens platser, kan ibland överträffa verkligheten. Med Haikuns kärnfullhet skrev den japanska skalden Basho: "Även i Kyoto / väcker göken / min längtan till Kyoto".

Kanske består Bashos saknad av nostalgi kring ett mer perfekt Kyoto? Kanske följer saknaden även saknaden efter en förlorad, enklare tid. Ofta hörs människor referera till "dessa svåra tider". I vår vetenskap om nutidens lidande och vår ovisshet om framtiden, är det förstäligt att vi vill föreställa oss en enklare dåtid. Något som får bära vår längtan efter något bättre. När vi då reser tillbaka till våra "Kyoto", uppväxtens städer, sommarstugor eller släktgårdar, sätter vi

denna längtan på prov. Kan platsen inte bara bära längtan på avstånd, utan även uppfylla den genom sin närvaro?

Jag begav mig för en tid sedan för att leta upp en sten. Minnen, både av stenen i sig och av de små ritualer som vi barn skapade kring stenen, fick mig att känna en obegriplig längtan efter den. Kanske hade jag hoppats att barndomens ritualer skulle föra mig tillbaka till den enkla dåtiden. Ett nytt lager grus hade täckt stenen och endast en liten del gick att se. En liten stund vilade jag min högerfot mot stenen för att känna något mer. Förgäves. Stenen kunde inte mätta min saknad efter den plats jag befann mig på. Dikten ekade för mitt inre: "Även i Kyoto / väcker göken / min längtan till Kyoto".

Adrian Gunnarsson
psykologstudent

Hjo pastorat har sedan 30 år en vänförsamling i Chato, Tanzania. Vänskapen mellan Chato och Hjo började först och främst som en bönegemenskap. Under åren har sedan många i Hjo hjälpt till att samla in pengar både till en bil och till kyrkbygge. Den nya kyrkan invigdes den 29 mars i år och fem personer ifrån Hjo var på plats.

Vi hör ihop!

TEXT HANNA LAURÉN FOTO: HANNA LAURÉN, RONNY NYGREN

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania (ELCT) grundades under tidigt 1900-tal och har sedan vuxit och blivit en av de största lutherska kyrkorna i världen. ELCT fokuserar på att hjälpa människor ur både ett andligt och materiellt perspektiv, med särskild tonvikt på utbildning, hälsa och mänskliga rättigheter. Detta märks tydligt även i Chato pastorat. De har skola, ordnar träffar med extra undervisning för särskilt utsatta barn, har en bank där man kan få hjälp med mikrolån för att komma igång med verksamhet. Kyrkans verksamhet får stor betydelse och gör verklig skillnad i människors liv. Chato ligger i nordvästra Tanzania vid Victoriasjöns strand. Människor som lever där försörjer sig i första hand på odling och fiske. Det jag minns starkast efter mitt förra besök i Chato, för 21 år sedan, var dofterna, den varma luften och den röda sanden. När jag kom

hem från resan förra gången bar all min packning spår av den röda sanden. Så blev det inte denna gång. Utvecklingen har gått framåt i landet och de flesta vägarna vi åkte på och trampade på denna gång var asfalterade. I stället bar min packning denna gång spår av alla de fina människor vi mött. Gåvor och hälsningar att ta med hem till människor i Hjo. Vi som hade förmånen att göra denna resa var Hanna Laurén, Ronny Nygren, Torbjörn Tornblad, Camilla Borg och Anneli Ödvall.

Utdrag ur dagboksanteckningar från resan:
"Vi får så mycket kärlek här. Både i ord och i handling. Omsorg, mat, förböner. Människor ger av sin tid till oss. Skjutsar oss till olika kyrkor för att vi ska få möta människor i de olika församlingarna i Chato, bjuder hem oss på middag, ordnar mat i kyrkan efter gudstjänsten,

tar med oss ut på Victoriasjön i en liten fiskebåt, trots att ingen av dem kan simma och risken är stor att stöta på en krokodil. Låter oss besöka sjukhus och träffa skolbarn. Kvinnorna hälsar oss med sång, dans och glädjetjut när vi kliver ur bilarna. Vilket varmt mottagande. Hur gör vi för att välkomna människor till vår stad, till vår kyrka? Sällan med sång och dans... Det är lätt att känna sig hemma här, vi har så mycket gemensamt i gudstjänstens ordning, psalmmelodier känns igen och kan nynnas med i trots att språket är ett annat, mässans delar är de samma. Vi är en del av den världsvida kyrkan. Vi hör ihop."

Församlingen samarbetar med organisationen Compassion och ordnar extra undervisning på lördagar för cirka 200 barn som lever under väldigt fattiga förhållanden. Här förbereds maten.

Barnkören i Chato skickar en hälsning till barnkörerna i Hjo pastorat.

När vi kom till kyrkan i Bwina hälsades vi med sång, glädjetjut och dans.

Den nya kyrkan i Chato har fått vackra fönster och rymmer många människor. Nu försöker man samla in pengar för att kunna byta ut de lånade plaststolarna mot kyrkbänkar.

VÄLKOMMEN TILL

MUSIK I SOMMAR

6 juni - 22 augusti 2026

Sommarmusiken som ges i våra kyrkor är kostnadsfri.

Den är en gåva från Svenska kyrkan i Hjo pastorat.

Kom och njut av den, av miljön och av våra fina kyrkor.

6 juni kl. 11 Mofalla kyrka

Musikgudstjänst på nationaldagen. Mofallakören under ledning av Stina Wessman, Jon Sirén, fiol.

13 juni kl. 18 Hjo kyrka

"Om sommaren...". Hjo kyrkokör sjunger in sommaren tillsammans med Erik Eriksson, piano, och Pierre Eriksson, dragspel.

17 juni kl. 18 Grevbäcks kyrka

Andante – att gå lugnt i en snurrig värld.

Stina Wessman, sång och gitarr, och Jörgen Berg, gitarr, dobro och mandolin fokuserar i detta program på det som är viktigast: relationer till varandra, till naturen, till det som är större än oss själva.

24 juni kl. 18 Fridene kyrka

"En stund på jorden". En stämningsfull sommarkonsert där vackra sommarsånger blandas med allt från klassiska stycken till jazziga toner. Märta, Hedda och Turid Husrem, sång, och Gustav Andersson, marimba.

1 juli kl. 18 Korsberga kyrka

Sommarfrid. Bo, Tina och Sören Frid, sång och gitarr.

8 juli kl. 18 Norra Fågelås kyrka

Sommarmusik. Björn Berling, sång, Emma Stjernberg, piano.

11 juli kl. 18 Hjo kyrka

Folkmusik med Blå Valvet. Sång av Annie Engvall och Ellen Almgren med Olov Lindroth på piano. Blå Valvet har en förnyande och unik ingång i folkmusiken. Det blir svängiga polskor och vackert utsmyckade koraler, med inspiration av folkmusikens tonspråk. En varsam rörelse mellan tradition och improvisation.

16 juli kl. 18 Norra Fågelås Prästgårdsträdgård

Allsång med gästartister.

18 juli kl. 18 Hjo kyrka

Musik och lyrik i sommartid. Nina Åkerblom Nielsen och Jesper Arin medverkar med välkända sånger och nya tonsättningar, som vävs samman med några av lyrikens mest älskade poeter. Konserten är en berättelse om tidens gång under en människas liv med utgångspunkt från sommarens dagar.

22 juli kl. 18 Södra Fågelås kyrka

Dragspel och sång. Somriga pärlor av bland andra Evert Taube och Jules Sylvain. Peter Liljedahl och Stina Andersson.

29 juli kl. 18 Korsberga kyrka

Allting ryms i Din hand. Innerliga visor om glädje och sorg, hopp och längtan. Malena Furehill, sång, piano och gitarr, Mats Brengesjö, flöjt och saxofon.

30 juli kl. 18 Norra Fågelås Prästgårdsträdgård

Allsång med gästartister.

1 augusti kl. 18 Hjo kyrka

Sommarmusik för kör. Körkursen på Hjo folkhögskola sjunger under ledning av Mats Backlund och Johanna Ek.

5 augusti kl. 18 Mofalla kyrka

Himlen i dig. Alma Lindström, Markus Frykén, sång och gitarr. Programmet vill fånga himlarna inom oss och besöka ljusa, glädjefyllda platser och känslor, men också våga drömma oss bort en stund. Repertoaren blandas av egenskrivet material med tolkningar av välkända visor och sånger på svenska.

8 augusti kl. 18 Hjo kyrka

Bach Jazz. Bach Jazz gör stycken av J.S.Bach till sammanhållna låtar för piano, kontrabas och trummor. Deras arrangemang är en blandning av tidlösa kompositioner, suggestivt sväng och varm mänsklighet. Emil Carlsson Rinstad, sång och piano, Magnus Bergström, kontrabas, och Ola Winkler, trummor.

12 augusti kl. 18 Fridene kyrka

Mer än Duvemåla.
En kväll med sånger ur Helen Sjöholms repertoar. Malin Ulfenborg Willner och Hanna Laurén, sång och piano.

13 augusti kl. 18 Norra Fågelås Prästgårdsträdgård

Allsång med gästartister.

22 augusti kl. 18 Norra Fågelås prästgårdsträdgård

Countrykväll – Ronja Memselius med band! Denna kväll blir det country och svängiga lärsångar! Ronja Memselius från Huskvarna gästar oss tillsammans med sitt band. Ronja sjunger i Sverige, Norge och har även sjungit i Nashville.

Filosofiska samtal om livet och världsläget

”Vad är vänskap för dig?” Denna fråga skulle ha kunnat vara en spaning i den grupp, kallad ”Ärligt Talat” (ÄT), på fem personer som träffas nästan en gång i månaden för att samtala, fundera och äta gott tillsammans.

Vi fem kommer ur samma tradition, Svenska missionsförbundet, där vi en gång i tiden utgjorde ett utskott i Skaraborgs distrikt som planerade, arrangerade och genomförde musikevenemang, musikkurser och körsammandragningar. Våra möten innehöll en dagordning med beslut om än det ena än det andra men ganska snart upptäckte vi att våra samtal blev djupare än så, beslutet avhandlades snabbt. Samtalen övergår till ett mer filosofiskt samtal om livet, samhället, kyrkan, relationer, världsläge, med mera. Ämnena skiftar hela tiden från stort till smått.

Vi fem som deltar har skiftande yrken. En är pastor och bussförare, en är fotograf och gitarrist, en är lärare, skolledare och före detta riksdagspolitiker och två är före detta lärare och rektorer, en kvinna och fyra män.

Vi träffades första gången

”

När vi började träffas var vi alla unga och mitt i karriären. Då kunde samtalen börja vid sju på kvällen och hålla på långt in på småtimmarna.

1992, då som musikutskott och fortsatte efter att detta utskott upphört att ses. Så gör vi fortfarande. En stark vänskap har etablerats trots att vi är mycket olika som personer. Vid varje tillfälle vi träffas har den som är värd en spaning som skickas ut via mejl i förväg och var och en kan förbereda sig. Ämnena kan som sagt variera mycket och präglas av den värd som spanar. Diskussionen kan ibland bli högljudd och åsikter och ställningstagande kan ibland finnas på hela ”skalan”. Men vänskapen står aldrig på spel, den består. Kanske är det just det som är vänskap, att inte åsikter skiljer oss åt?

När vi började träffas var vi alla unga och mitt i karriären. Då kunde samtalen börja vid sju på kvällen och hålla på långt in på småtimmarna. Numera är vi alla pensionärer och träffas dagtid över en lunch och tre, fyra timmars samvaro. Vi har alltså setts oavbrutet nästan en gång i månaden, rest tillsammans, upplevt mycket, delat sorg och glädje tillsammans i mer än trettio år. Kanske kommer vi att träffas i ytterligare trettio år, våra träffar är prioriterade framför allt annat. Det är för mig vänskap.

Hans Engvall

digitala & verkliga världar relationer

Samtal som pågår i timmar, vänner i andra länder och gemenskap som följer med när man flyttar hemifrån. För Henrik, Clara och Alexander har vänskap online varit en självklar del av livet.

TEXT OCH FOTO: MAGDALENA WERNEFELDT

Du känner till scenen: Tonåringen stänger dörren och föräldrarna undrar: "Har mitt barn inga vänner?". Men bakom den stängda dörren är det full fart vid tangentbordet. Samtalen pågår konstant via röstchatt eller Discord, som om det trängdes ett helt gäng där inne. Henrik Friberg, Clara Karlsson och Alexander Gullberg studerar på kursen *Concept Art and Illustration* på Hjo folkhögskola. De tillhör en generation som har vuxit upp med digital teknik och snabb internetuppkoppling.

Alexander Gullberg var bara sju år när han följde med sin storebror till kompisar som spelade Crossfire, ett spel där lag möts online i snabba strider. Det lockade fram vinnarskallen i honom. – Ett tag funderade jag på att satsa på

E-sport. Jag var topp 500 i Europa i två olika spel, Overwatch och Valorant, berättar han.

Henrik Friberg började spela tillsammans med andra när Minecraft kom 2009. Under flera år träffade han samma gäng för att bygga gemensamma världar, hus och landskap i spelet. – Det var jag och en kompis från grundskolan som spelade med andra från hela världen. Det var en otroligt viktig del av mitt liv då.

När Henriks morfar dog var det just en av kompisarna i Minecraft, Henrique i Portugal, som blev ett viktigt stöd. – Vi var båda konstnärer och klickade. Vi kunde sitta och prata bara, utan att spela, minns han.

Clara kom i gång med rollspelet Dungeons & Dragons med kompisar hon fick i gymnasiet. Vängruppen utökades efterhand med spelare från andra delar av Sverige och resten av världen.

– Att jag nu tio år senare fortfarande känner dem är för att vi spelar med varandra, säger Clara som numer är spelledare och förbereder varje spelomgång. – Sedan måste jag alltid räkna med att det tar 30–40 minuter för alla att prata av sig och uppdatera varandra innan vi kan börja spela, berättar hon.

Att vara en del av spelvärlden online har gett dem en ökad förståelse för människor från olika kulturer. – Det slog mig att vi är så himla lika. Vi går igenom samma grejer. Jag är

Henrik Friberg

Clara Karlsson

Alexander Gullberg

Att vara en del av spelvärlden online har gett Clara Karlsson, Alexander Gullberg och Henrik Friberg en ökad förståelse för människor från olika kulturer.

tacksam att jag fick den insikten tidigt, säger Henrik.

– Medierapporteringen kan vara så abstrakt, men allt som händer kommer nära när man i spelmiljön har vänner som lever i en given kontext, som när det brann i Kalifornien förra året, säger Clara.

Alla tre har i stort sett varit förskonade från de negativa aspekterna av onlinespel, som grooming, hat och hot. – Men man har fått lära sig att stå upp för andra och sätta gränser, säger

Henrik och får medhåll.

Under en viss tid i skol- och gymnasieåldern var det rutin att komma hem från skolan, äta och spela.

– När jag flyttade hemifrån som 19-åring så var det en stor hjälp att det sociala livet liksom flyttade med, säger Clara.

– Det var typ samma för mig. Om jag ville prata fanns det alltid någon online, säger Alexander.

Nu ser det annorlunda ut. Clara spelar fortfarande, men lägger kanske ännu mer tid på att skriva och läsa. För Henriks del är onlinespel nästan ett avslutat kapitel.

– Det är mer konsten nu, även om jag snackar med vänner på Discord varje dag, säger han, och Alexander håller med:

– Ja, jag har pensionerat mig från onlinegrupperna. Men man hörs ibland, ekvivalent till att jag träffar en gammal kompis och tar en öl en gång om året.

”

Det här är min mor
och mina bröder.
Den som gör min
himmelske faders
vilja är min bror
och syster och mor.

Matt 12:50

... att dela blev starten på något nytt

Ibland händer det att vi inte ser eller hör det som händer runt omkring oss, för vi har ju så mycket att göra. Tror vi. Vi ska hinna med så mycket som möjligt, så snabbt som möjligt, som om just det i sig hade ett värde. Är det för att grannar, vänner, studiekamrater eller medlemmarna i pensionärsklubben ska se det? Är jag bättre, snabbare och duktigare om de ser det? Verkligen inte.

Vad händer när vi stannar upp?
Var och en av oss har sin historia och sin berättelse. Detta är min.

Jag hälsade på nyinflyttade grannar där jag bor. Två ungdomar från ett annat land, från Rumänien. Språket fungerade så där, men jag vågade och ville

stanna upp. Jag kände glädje och tacksamhet i mötet och samtalet avslutades med att jag bjöd in till kvällsmat hos mig. Det här första mötet där vi fick tillfälle att dela något blev starten till något nytt, både för dem och för mig. Samtalet den kvällen gav en framtid för oss alla tre tillsammans och kommer att visa sig få stor betydelse för många fler.

Att tvingas lämna ett land där de fått uppleva korruption och komma till något helt nytt kan vara omvälvande. Inte minst när språket, kulturen, maten, kontakterna, samhällsinformationen, lagarna och paragraferna ser annorlunda ut än i hemlandet. Då är det fint att få bygga en ny vänskap tillsammans. Det här mötet var och är en vänskap över gränser, och där vi lär av varandra,

delar med oss och har mycket glädje tillsammans, inte minst genom naturen, vandringar, språket och upplevelser.

De är en del av min familj och vi känner stark samhörighet. Vi delar varandras vardag och fest. Att dela kärlek och vänskap blir mer kärlek och vänskap.

Jag tänker på Jesu kärlek till sin familj och andra. Han sa till sina lärjungar när de sa: *"Din mor och dina bröder står där utanför och vill prata med dig."* Jesus svarar: *"Det här är min mor och mina bröder. Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor."*

Sonja Grunselius
präst

PASTORSEXPEDITIONENS ÖPPETTIDER

tisdag och torsdag 9–15
lunchstängt 12–13

TELEFON
Telefon: 0503–323 80

KONTAKT
Hjo pastorat
Regeringsgatan 12
544 30 HJO
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

FÖLJ OSS
www.svenskakyrkan.se/hjo
facebook.com/svenskakyrkanihjo
youtube.com – sök Hjo pastorat

SWISH
123 222 08 53

VILL DU SAMTALA MED NÅGON?

Diakoner och präster finns för samtal och har tystnadsplikt. Se kontakter här ovan. Du kan också kontakta jourhavande präst via 112.

Svenska kyrkan

Hjo
pastorat

KYRKOHERDE

Anna Sunnergren (vik), 0503–323 81
anna.sunnergren@svenskakyrkan.se

KOMMINISTER

Ronny Nygren, 070–313 58 67
ronny.nygren@svenskakyrkan.se

Sonja Grunselius (vik), 070–222 81 67
s.grunselius@gmail.com

Oliver Joób (vik), 070–893 26 88
oliver.joob@svenskakyrkan.se

Björn Rubenson (vik), 072–704 11 91
bjornrubenson@gmail.com

DIAKONER

Sabine Bjaaland, 0503–323 90
sabine.bjaaland@svenskakyrkan.se

Caroline Wärmegård, 076–835 73 18
caroline.warmegard@svenskakyrkan.se

DIAKONIASSISTENT

Linnea Josefsson, 070–318 72 95
linnea.josefsson@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Eva Hultman, 070–312 84 32
eva.hultman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Anna Jepsen, 0703–127642
anna.jepsen@svenskakyrkan.se

KYRKVAKTMÄSTARE

– se hemsidan

KYRKOMUSIKER

Håkan Svensson (vik), 072–232 84 18
hakan.svensson2@svenskakyrkan.se

Hanna Laurén, 070–317 42 46
hanna.lauren@svenskakyrkan.se

Emma Stjernberg, 0503–323 91
emma.stjernberg@svenskakyrkan.se

Stina Wessman (vik), 073–520 52 57
stina.wessman@svenskakyrkan.se

FASTIGHETS- / KYRKOÅRDSCHEF

Stefan Lagerqvist, 0503–323 97
stefan.lagerqvist@svenskakyrkan.se

HUSMOR

Åsa Palm, 070–309 49 27
asa.palm@svenskakyrkan.se

Lena Falk Gunnarsson (vik), 079–336 37 77
lena.gunnarsson3@svenskakyrkan.se

KYRKOKAMRER

Liselotte Lundqvist, 0503–323 83
liselotte.lundqvist@svenskakyrkan.se

ADMINISTRATÖR

Malin Ulfenborg Willner, 0503–323 80
malin.ulfenborgwillner@svenskakyrkan.se

KOMMUNIKATÖR

Eva Klang Staxäng, 0702–66 39 80
eva.staxang@svenskakyrkan.se

Vad gör kyrkan? Information om verksamheterna finns...

...i månadsinformationen Guldkroksbladet, på kyrkornas anslagstavlor, på Facebook och svenskakyrkan.se/hjo.

